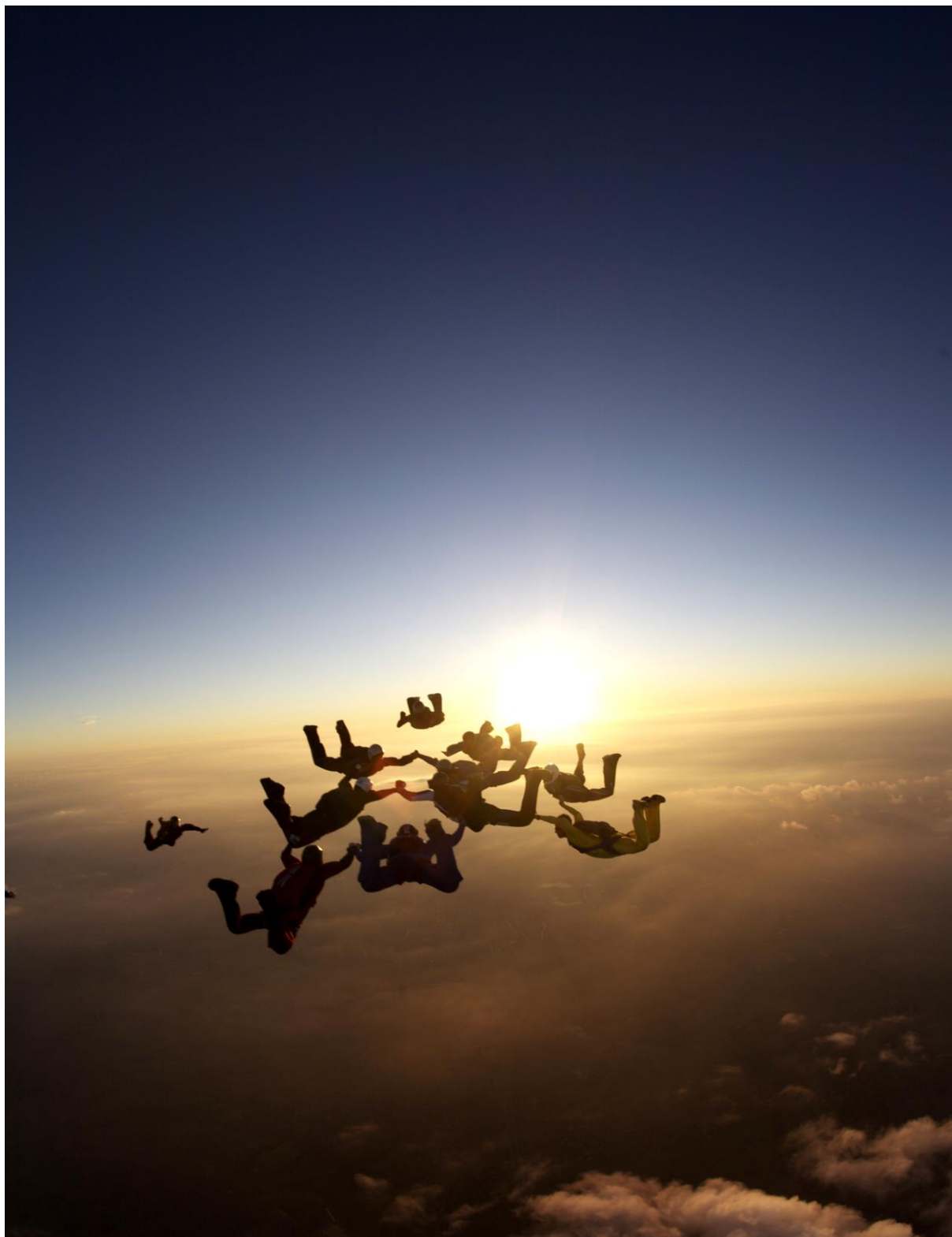

Böneveckan för kristen enhet 2017

Försoning – Kristi kärlek lämnar oss inget val

Innehåll

Till er som organiserar böneveckan för kristen enhet	sid 3
Den bibliska texten för 2017	sid 4
Introduktion till temat för 2017	sid 5
Ekumenisk gudstjänst, introduktion	sid 9
Gudstjänstordning	sid 11
Bibliska reflektioner och böner för de åtta dagarna	sid 15
Den ekumeniska situationen i Tyskland	sid 22
Böneveckan för kristen enhet – tidigare teman	sid 26
Nyckelår för Böneveckans historiska framväxt	sid 29

www.skr.org/boneveckan

#boneveckan

Översättning: Per-Magnus Selinder

Redigering: Olle Kristenson

Bearbetning: Lotta Ring och Mikael Stjernberg

Referensgrupp: Järfälla kristna råd och Ockelbo kristna råd

Till er som organiserar böneveckan för kristen enhet

Sökandet efter enhet under hela året

Böneveckan för kristen enhet hålls för norra halvklotet under tiden den 18-25 januari. Dessa datum föreslogs 1908 av Paul Wattson. Tanken var att täcka dagarna mellan festdagarna för Petrus och Paulus och fick därför en symbolisk betydelse. På södra halvklotet, där januari månad är semesterperiod, söker ofta kyrkorna andra dagar för att fira böneveckan - till exempel runt pingst (som föreslogs av Faith and Order 1926), en tid som också har symbolisk innebörd för kyrkan.

I medvetande om behovet av flexibilitet inbjuder vi er att använda detta material under hela året för att ge uttryck för den gemenskap som kyrkorna redan har uppnått och för att be tillsammans för den fulla enhet som är Kristi vilja.

Anpassning av texten

Detta material erbjuds med förutsättning att den, där det är möjligt, skall anpassas efter den lokala situationen. Hänsyn bör tas till lokal praxis för liturgi och bön, liksom till hela det sociala och kulturella sammanhanget. En sådan tillämpning bör helst ske i en ekumenisk gemenskap. På många håll finns redan ekumeniska former för att tillämpa materialet; på andra håll hoppas vi att behovet av att tillämpa det kan bli en stimulans att skapa sådana former.

Användning av böneveckans material

- För kyrkor och kristna församlingar som firar böneveckan tillsammans enbart med en gemensam gudstjänst erbjuds en ordning för ekumenisk gudstjänst.
- Kyrkor och kristna församlingar kan också ta in material från böneveckan i sina egna gudstjänster. Böner från ekumenisk gudstjänst, "de åtta dagarna",¹ och valet av ytterligare böner kan användas på lämpligt sätt i dessa sammanhang.
- De församlingar som firar böneveckan i sina egna gudstjänster varje dag kan använda materialet från de "åtta dagarna" för dessa gudstjänster.
- De församlingar som önskar genomföra bibelstudier i anslutning till böneveckans tema kan som utgångspunkt använda de bibliska texterna och reflexionerna som ges i de "åtta dagarna". Varje dag kan samtalen leda till att samlingen avslutas med en stund av förbön. Om man i den lokala situationen finner det svårt att ha så många samlingar under en och samma vecka kan det vara ett alternativ att samlas kring materialet för de åtta dagarna en gång per vecka med början under böneveckan.
- De som önskar be enskilt kanske kan använda materialet som hjälp för att utforma sitt eget böneliv. På detta sätt kan medvetandet stärkas om att de står i gemenskap med andra som ber över hela världen för en allt synligare enhet i Kristi kyrka.

¹ Dvs dagarna i böneveckan, 18-25 januari.

DEN BIBLISKA TEXTEN FÖR 2017

2 Korinthierbrevet 5:14–20

Kristi kärlek lämnar mig inget val, ty jag har förstått att om en har dött för alla, då har alla dött. Och han har dött för alla, för att de som lever inte mer skall leva för sin egen skull utan för honom som dog och uppväcktes för dem.

Därför bedömer jag inte längre någon på människors vis. Och om jag också har uppfattat Kristus på det sättet, så gör jag det inte nu längre. Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse, det gamla är förbi, något nytt har kommit.

Allt detta har sitt upphov i Gud, som har försonat oss med sig genom Kristus och ställt mig i försoningens tjänst. Ty Gud försonade hela världen med sig genom Kristus: han ställde inte människorna till svars för deras överträdelser, och han anförtrodde mig budskapet om denna försoning.

Jag är alltså Kristi sändebud, och Gud manar er genom mig. Jag ber er på Kristi vägnar: låt försona er med Gud.

Översättningskommentar

Bibel 2000 har en ovanlig översättning av den inledande versen (2 Kor 5:14), särskilt att översätta grekiskans "vi" och "oss" med "jag" och "mig". Vi har i det svenska materialet, i likhet med det engelska materialet, valt att skriva "vi" och "oss". Också verbet som nu översätts "lämnar mig inget val" har ingen självklar svensk översättning; den gamla bibelöversättningen (1917) skrev "*Kristi kärlek tvingar oss*". Det grekiska ordet betyder normalt "omsluta", "omringa" eller möjligen "pressa på".

När vi diskuterade hur temat för böneveckan skulle återges på svenska, valde vi att använda oss av den gällande översättningen, men byta "mig" till "oss": *Kristi kärlek lämnar oss inget val*. I gudstjänstordningen har vi valt att skriva "driva".

INTRODUKTION TILL TEMAT FÖR ÅR 2017

Försoning – Kristi kärlek lämnar oss inget val

(2 Kor 5:14–20)

Tyskland: Den lutherska reformationens hemland

1517 uttryckte Martin Luther sin oro över vad han ansåg vara missbruk inom dåtidens kyrka genom att offentliggöra sina 95 teser. 2017 firas 500-årsminnet av denna nyckelhändelse för de reformatoriska rörelser som kom att prägla de västliga kyrkornas liv under flera århundraden. Denna händelse har varit ett kontroversiellt ämne i historien kring de mellankyrkliga relationerna i Tyskland, inte minst under de senaste åren. Evangeliska kyrkan i Tyskland (EKD) har förberett detta minnesår sedan 2008 genom att varje år fokusera på en särskild aspekt av reformationen, till exempel reformationen och politiken eller reformationen och utbildningen. EKD har också inbjudit sina ekumeniska partner på olika nivåer för att fira 1517 års händelser.

Efter intensiva och ibland svåra diskussioner har kyrkorna i Tyskland kommit överens om att ekumeniskt hedra minnet av reformationen genom en *Christusfest* – ett firande av Kristus. Om tyngdpunkten skulle ligga på Jesus Kristus och hans försoningsverk som centrum för den kristna tron skulle alla EKD:s ekumeniska partner – romersk-katolska, ortodoxa, baptister, metodister, mennoniter och andra – kunna delta i minnesfesterna.

Med tanke på det faktum att reformationens historia präglades av en smärtsam splittring utgör detta ett verkligt framsteg. Den gemensamma lutherska och romersk-katolska kommission för enhet har arbetat hårt för att komma fram till en gemensam förståelse av firandet. Dess rapport, *Från konflikt till gemenskap*,² noterar att båda traditionerna öppnar sig för att minnas reformationen i en ekumenisk tid med det som man har uppnått genom 50 år av dialog och med en ny förståelse av sin egen historia och teologi. Genom att skilja ut det som är polemiskt från reformationens teologiska insikter kan katoliker lyssna till Luthers utmaning till kyrkan idag och erkänna honom som ett "vittne om evangelium" (*Från konflikt till gemenskap*, nr 29). Så, efter århundraden av ömsesidiga fördömanden och nedsättande omdömen om varandra, kan lutherska och katolska kristna 2017 för första gången fira reformationens början tillsammans.

Utifrån denna överenskommelse och det vidare ekumeniska sammanhanget har temat för årets bönevecka för kristen enhet vuxit fram: *Försoning – Kristi kärlek lämnar oss inget val* (se 2 Kor 5:14–20).

Tysklands kristna råd (ACK) och reformationsåret 2017

Tysklands kristna råd (ACK) har planerat flera projekt för att uppmärksamma 1517. Ett av dessa har fått rubriken "Att återupptäcka Bibelns skatter". För att på ett särskilt sätt minnas den betydelse som Martin Luther gav Bibelns budskap har alla medlemskyrkor i det kristna rådet skrivit texter som beskriver hur de närmar sig Bibeln. Dessa publicerades senare i en

² Rapporten kan laddas ner på länken från Lutherska världsförbundet: <https://www.lutheranworld.org/sites/default/files/dtpw-from-conflict-to-communion-swe-full.pdf>

skrift. Som en fortsättning på detta har rådet arrangerat en symbolisk "pilgrimsvandring" till olika medlemskyrkor i Wittenberg. Varje församling som besöktes gav uttryck för och firade sitt eget unika förhållande till Bibeln. I april 2015 arrangerade det kristna rådet en konferens med titeln "*Ohjälplig splittring? Välsignad förnyelse? – 500 års reformation från olika ekumeniska perspektiv*". Resultaten från denna process har publicerats.

Det var i samband med förberedelserna för reformationsåret som Tysklands kristna råd på inbjudan av Kyrkornas världsråd tog sig an uppgiften att arbeta ut material för detta års bönevecka för kristen enhet. En kommitté bestående av tio personer som representerade olika kyrkor möttes tre gånger under 2014 och 2015 för att arbeta fram de texter som skulle användas. En särskild uppmärksamhet riktades på förberedelserna till den ekumeniska gudstjänsten för veckan – se sidorna xx till xx. Materialet ska tjäna det allmänna syftet med böneveckan för kristen enhet men samtidigt påminna om den lutherska reformationen.

Temat för böneveckan för kristen enhet 2017

När den tyska nationella kommittén möttes på hösten 2014 stod det snabbt klart att materialet för denna bönevecka för kristen enhet behövde ha två tyngdpunkter: Å ena sidan skulle det vara ett firande av Guds kärlek och nåd, "rättfärdiggörelsen av mänskligheten genom nåden allena" vilket återspeglar huvudintresset för de kyrkor som präglats av Martin Luthers reformation. Å andra sidan skulle också materialet erkänna den smärta som har följt på den djupa splittring som har drabbat kyrkan, tydligt namnge skulden och erbjuda olika steg på vägen till försoning.

Ytterst var det påven Franciskus apostoliska uppmaning från 2013 *Evangelii Gaudium*³ som bidrog till temat för detta år med citatet "*Kristi kärlek lämnar oss inget val*" (paragraf 9). Med denna bibelvers (2 Kor 5:14), sedd i sammanhanget av hela det femte kapitlet i Andra Korinthierbrevet, formulerade den tyska kommittén temat för böneveckan för kristen enhet 2017.

Den bibliska texten: 2 Kor 5:14–20

Bibeltexten understryker att försoningen är en gåva från Gud som gäller hela skapelsen. Gud försonade hela världen (*kosmos*) med sig genom Kristus. Han ställde inte människorna till svars för deras överträdelse och *han anförtrodde oss [mig] budskapet om denna försoning* (v. 19). Som en följd av Guds gärning är den människa som har blivit försonad med Kristus i sin tur kallad att förkunna denna försoning i ord och handling: *Kristi kärlek lämnar oss inget val* (v.14). *Vi [jag] är alltså Kristi sändebud och Gud manar er genom oss [mig]. Jag ber er på Kristi vägnar: låt försona er med Gud* (v. 20). Texten understryker att denna försoning inte sker utan offer. Jesus gav sitt liv. Han dog för alla. Försoningens sändebud kallas också att på samma sätt ge sina liv i hans namn. De lever inte mer för sin egen skull utan för honom som dog för dem.

³ Den svenska översättningen *Evangeliet glädje* kan laddas ner från följande länk: <http://www.katolskakyrkan.se/media/2134/evangelii-gaudium-se.pdf>

De åtta dagarna och gudstjänsten

Texten 2 Kor 5:14–20 är utgångspunkten för reflektionerna för de åtta dagarna, där några teologiska tankar från de enskilda verserna utvecklas i det följande:

Dag 1 En har dött för alla

Dag 2 Att inte längre leva för sin egen skull

Dag 3 Vi bedömer inte längre någon på människors vis

Dag 4 Det gamla är förbi

Dag 5 Något nytt har kommit

Dag 6 Gud har försonat oss med sig

Dag 7 Försoningens tjänst

Dag 8 Att försonas med Gud

I den ekumeniska gudstjänsten är det faktum att Gud i Kristus har försonat världen med sig själv ett skäl till firande. Men detta måste också innefatta vår bekännelse av synd innan vi hör Ordet förkunnas. Förlåtelsen springer fram ur de djupa källorna från Guds förlåtelse. Bara då kan vi vittna för världen att försoning är möjlig.

Kallade att vittna

Kristi kärlek kallar oss till bön men också att gå längre än våra böner i arbetet för enhet mellan kristna. Församlingar och kyrkor behöver få del av Guds gåva av försoning som livets källsprång. Men mest av allt behöver de Jesu bön för sitt gemensamma vittnesbörd till världen: *Jag ber att de alla skall bli ett och att liksom du, fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss. Då skall världen tro på att du har sänt mig.* (Joh 17:21).

Världen behöver försoningens tjänare som kan bryta ned murar, bygga broar, skapa fred och öppna dörrar till nya sätt att leva i hans namn som har försonat oss med Gud, Jesus Kristus. Hans heliga Ande för oss till vägen med steg till försoning i hans namn.

När den här texten skrevs 2015 var det många människor och kyrkor i Tyskland som utövade försoning i praktiken genom att erbjuda gästfrihet åt det stora antal flyktingar som kom från Syrien, Afghanistan, Eritrea liksom från länder på västra Balkan och som sökte skydd och ett bättre liv. Dessa praktiska hjälpinsatser, liksom kraftfulla aktioner mot hat och främlingsfientlighet, var tydliga vittnesbörd inför det tyska folket om försoning. Som försoningens sändebud hjälpte kyrkorna flyktingar på ett aktivt sätt att finna nya hem och samtidigt förbättra levnadsvillkoren i de länder som de hade flytt från. Konkreta hjälpinsatser är lika nödvändiga som att be tillsammans om försoning och fred om de som flytt undan ska kunna känna hopp och tröst.⁴

Låt källsprången från Guds nåderika försoning överflöda under detta års bönevecka för kristen enhet så att människor kan finna fred och broar byggas. Må människor och kyrkor drivas av Kristi kärlek leva försonade liv och bryta ned de murar som söndrar!

⁴ Också i Sverige ställde många församlingar och enskild kristna upp i solidaritet med dem som sökte skydd i Sverige undan förtryck och förföljelse.

Förberedelserna inför materialet till Böneveckan för kristen enhet 2017

Förberedelserna för årets tema för böneveckan för kristen enhet har gjorts av en grupp som representerar olika kristna gemenskaper i Tyskland. Den nationella kommittén valdes ut av arbetsutskottet inom Tysklands kristna råd och leddes av Dr Elisabeth Dieckmann.

Särskild tacksamhet riktas till ledarna inom det kristna rådet, ledamöterna av dess nationella kommitté samt till dem som bidragit till arbetet:

Revd Dr. Eberhard Amon (Prelate, German Bishops Conference)

Pastor Bernd Densky (Baptist Pastor, Consultant of ACK)

Dr Elisabeth Dieckmann (Secretary of ACK, Catholic Church)

Revd Leonie Grüning (Pastor, Evangelical Church of Germany/EKD)

Revd Anette Gruschwitz (Pastor, Methodist Church)

Archpriest Constantin Miron (Orthodox Bishops Conference)

Revd Scott Morrison (Pastor, Independent Evangelical Lutheran Church)

Mrs Ruth Raab-Zerger (Mennonite Church)

Dr Dagmar Stoltmann-Lukas (Consultant of the Bischöfliches Generalvikariat, Bishop's Vicariate General)

Revd Jan- Henry Wanink (Pastor, Reformed Church in Germany)

Revd Allison Werner-Hoenen (Pastor, Evangelical Church of Germany/EKD)

Mr Marc Witzbacher (Consultant of the Evangelical Church of Germany/EKD)

De föreslagna texterna i denna skrift slutredigerades vid ett möte med den internationella kommittén som utsetts av Faith and Order-kommissionen inom Kyrkornas världsråd samt Påvliga rådet för främjande av kristen enhet. Medlemmarna i den internationella kommittén mötte den nationella kommittén i september 2015 i Luther-Hotel i Wittenberg, Tyskland. Besöket inleddes i Wittenberg, där Martin Luther levde och arbetade med sin familj sedan han hade lämnat klostret i Erfurt. Gruppen besökte också den berömda klosterkyrkan, där den tyske reformatorn antas ha spikat upp de 95 teserna. Man besökte också Luthers födelseort och den kyrka i Eisleben där han döptes. Dessa besök gav en djup förståelse för Martin Luthers betydelse för reformationen i Tyskland.

Ett kvällsmöte med lokala representanter från olika kristna församlingar bidrog till förståelsen av det religiösa landskapet i Tyskland, särskilt vad gäller östra Tyskland.

Bearbetning och förslag för böneveckan i Sverige

Utifrån grundmaterialet från Tyskland har materialet bearbetats av översättaren, Per-Magnus Selinder, i samråd med arbetsgrupper från Järfälla kristna råd och Ockelbo ekumeniska råd. Dessa arbetsgrupper har också svarat för anpassning av gudstjänstordningen samt förslag till psalmer för denna och för materialet till de åtta dagarna.

EKUMENISK GUDSTJÄNST

Introduktion till gudstjänstordningen

Försoning - Kristi kärlek lämnar oss inget val

(2 Korinthierbrevet 5:14-20)

Reformationen innebar ett förnyat fokus på frälsning av nåd genom tron på Jesus Kristus. Vi gläder oss över Guds frälsning med Kristi kors som centrum. I gudstjänsten bekänner vi och ber om förlåtelse för splittringens synd. Vi firar Kristus och hans försoningsgärning som driver splittrade kristna att bli sändebud för Kristus i försoningens tjänst.

Innehållet i gudstjänsten

Temat "Försoning - Kristi kärlek lämnar oss inget val" lyfter fram försoningen som vi har tagit emot genom tron på Jesus Kristus. Kristi kärlek blir den drivande kraften som leder oss bortom vår splittring till försoningshandlingar. Genom psalmer och sånger samlas vi i Jesu namn för att lovprisa Guds underbara gärningar. Vi bekänner våra synder av splittring och ber om förlåtelse. Ordets förkunnelse lyfter fram Kristi försoningsgärning, han som "har dött för alla" (2 Kor 5:14). Svaret på dessa goda nyheter är att ta emot uppdraget att vara Kristi sändebud om försoning.

Symboliska handlingar i gudstjänsten

Muren

1989 föll berlinmuren, en händelse som började med bönerörelsen för fred i Östtyskland, där människor ställde ut ljus i fönster och dörröppningar och bad om frihet. Splittringen mellan kristna och den försoning vi söker, symboliseras av byggandet och nedmonteringen av en mur. Denna kan också bli en hoppets symbol i varje situation där splittringen tycks oöverkomlig. Konstruktionen av en symbolisk mur vid syndabekännelsen, den synliga närvaron av denna mur under Ordets läsning och förkunnelse och, slutligen, nedmonteringen av denna mur som formas till ett kors som ett tecken på hopp, ger oss mod att benämna denna splittring och att övervinna den med Guds hjälp.

Anvisningar och material: Att bygga upp och riva ner muren

"Splittring på grund av vår synd": Efter en kort inledning kan några deltagare bygga en mur som representerar den synd och den splittring vi bekänner. Muren står kvar under gudstjänsten fram till momentet "Gensvar i tro - ett försonat liv". Vid denna punkt flyttas stenarna om från att vara en mur till att forma ett kors.

Beroende på gudstjänstrummets storlek kan följande material användas för denna symbolhandling: 12 pappkartonger med samma storlek (t.ex. skokartonger eller flyttlådor) som klätts med omslagspapper för att bli "stenar". På framsidan av varje kartong kan nyckelord skrivas (brist på kärlek, hat och förakt, kritik och falsk anklagelse, diskriminering, förföljelse, bruten gemenskap, intolerans, religionskrig, splittring, maktmissbruk, isolering, stolthet). Medan varje synd nämns, bärs respektive sten fram för att bygga muren. Efter en stund av tystnad ber de som burit fram stenarna en bön om förlåtelse, till vilken församlingen svarar gemensamt: "Förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss."

Efter bibelläsning och predikan plockas muren ned och stenarna läggs i form av ett kors.

För gudstjänster i mindre grupper kan en alternativ liturgisk handling vara att ersätta muren med personliga vittnesbörd. Dessa vittnesbörd kan under den första delen av gudstjänsten

nämna situationer som har varit sårande för andra. I den andra delen, som omfattar trons svar, kan man berätta om situationer av försoning och helande handlingar.

Ljus

Efter trosbekännelsen föreslås fyra förböner. Efter varje bön tänder tre personer ljus från ett centralt placerat ljus (t.ex. ett påskljus eller ett Kristusljus) och stannar kvar runt korset fram till den avdelning som kallas "sändning". Efter sändningen skickar de tolv textläsarna/förebedjarna sina ljus ut till församlingen till dess att var och en har ett tänt ljus. Gudstjänsten avslutas med välsignelse och sändningsord.

Gudstjänstordning

Försoning – Kristi kärlek lämnar oss inget val

(2 Korinthierbrevet 5:14–20)

- L = Ledare
T = Textläsare, förebedjare
A = Alla

Sångförslag: Psalm nr 1-325 finns i den ekumeniska psalmboksdelen, övriga nummer från Svenska kyrkans psalmbok (Svk), Psalmer och Sånger (PoS) eller Psalmer i 2000-talet (Ps 2000)

I. Samlade i Jesu namn

Ingångspsalm Förslag: 285

Ingångsprocession med Bibel.

Inledning

L: I Faderns och Sonens och den heliga Andens namn. Nåd och frid från Gud vare med er alla.

A: Amen

Växelläsning från Psaltaren 98

L: Sjung till Herrens ära, sjung en ny sång, ty han har gjort underbara ting. Han vann seger med sin starka hand, med sin heliga arm.

A: Herren har visat att han räddar, folken fick skåda hans seger.

L: Med godhet och trofasthet har han tänkt på Israels folk. Hela jorden har sett att vår Gud räddar.

A: Hylla Herren, hela världen, brist ut i jubel och sång!

L: Ära vare Fadern och Sonen och den heliga Anden.

A: Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Psalm Förslag: 6, 7, Svk 706/PoS 330

II. Splittrade genom våra synder

Inbjudan till bekännelse

L: Kära bröder och systrar i Kristus. Aposteln Paulus påminner oss om att Gud har försonat oss genom Jesus Kristus och att Kristi kärlek driver oss till att bli försoningens sändebud.

Under året kommer många människor att högtidlighålla minnet av reformationen. Genom historien har det funnits flera förnyelserörelser inom kyrkan som alltid sökt efter djupare omvändelse till Jesus Kristus. Ibland har dessa rörelser utan avsikt medverkat till splittring. Men i Johannesevangeliet 17:23 ber Jesus sin Fader "att de skall fullkomnas och bli ett. Då skall världen förstå att du har sänt mig och älskat dem så som du har älskat mig". Låt oss bekänna våra synder och be om förlåtelse och helande av de sår som splittring i olika former kan ha fört med sig, både i det stora och det lilla. När vi nämner dessa synder kommer vi att se hur de växer till en mur här i kyrkorummet.

Bekännelse

L: Låt oss be:

A: Gud, vår himmelske far. Vi får förnyelse genom din heliga Ande. Ändå bygger vi murar oss emellan. Nu bär vi fram till dig de stenar med vilka vi reser våra murar, och ber om din förlåtelse och din helande kraft. Amen.

(När varje synd nämns bärs motsvarande sten fram för att bygga upp muren. Efter ett ögonblicks tystnad ber den som bär stenen (T) om förlåtelse och församlingen svarar.)

L: En sten i vår mur bär namnet ”kärlekslöshet”.
T1: Barmhärtige Gud, Kristi kärlek driver oss att be om förlåtelse för alla de gånger vi har misslyckats med att älska. Vi ber:
A: Förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.

L: En sten i vår mur bär namnet ”hat”.
T 2: Barmhärtige Gud, Kristi kärlek driver oss att be om förlåtelse för hat och förakt för varandra. Vi ber:
A: Förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.

L: En sten i vår mur bär namnet ”lögn”.
T 3: Barmhärtige Gud, Kristi kärlek driver oss att be om förlåtelse för lögner och falska anklagelser. Vi ber:
A: Förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.

L: En sten i vår mur bär namnet ”diskriminering”.
T 4: Barmhärtige Gud, Kristi kärlek driver oss att be om förlåtelse för alla former av fördomar och diskriminering. Vi ber:
A: Förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.

L: En sten i vår mur bär namnet ”förföljelse”.
T 5: Barmhärtige Gud, Kristi kärlek driver oss att be om förlåtelse för förföljelse och illvilja. Vi ber:
A: Förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.

L: En sten i vår mur bär namnet ”bruten gemenskap”.
T 6: Barmhärtige Gud, Kristi kärlek driver oss att be om förlåtelse för då vi skapar utanförskap och bryter sönder gemenskap. Vi ber:
A: Förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.

Sjungens respons – ”Herre förbarma dig”. Förslag: PoS 863 (Kyrie eleison) eller Ps 2000 964 (Herre förbarma dig)

L: En sten i vår mur bär namnet ”intolerans”.
T 7: Barmhärtige Gud, Kristi kärlek driver oss att be om förlåtelse för handlingar som speglar intolerans. Vi ber:
A: Förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.

L: En sten i vår mur bär namnet ”religionskrig”.
T 8: Barmhärtige Gud, Kristi kärlek driver oss att be om förlåtelse för alla religionskrig som har utkämpats mot varandra i ditt namn. Vi ber:
A: Förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.

L: En sten i vår mur bär namnet ”splittring”.
T 9: Barmhärtige Gud, Kristi kärlek driver oss att be om förlåtelse för de gånger vi tar avstånd från varandra och då vi glömmer att värna din skapelse. Vi ber:
A: Förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.

L: En sten i vår mur bär namnet ”maktmissbruk”.
T 10: Barmhärtige Gud, Kristi kärlek driver oss att be om förlåtelse för maktmissbruk. Vi ber:
A: Förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.

L: En sten i vår mur bär namnet ”isolering”.
T 11: Barmhärtige Gud, Kristi kärlek driver oss att be om förlåtelse för de gånger vi isolerat oss, eller uteslutit andra. Vi ber:
A: Förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.

- L: En sten i vår mur bär namnet ”stolthet”.
- T 12: Barmhärtige Gud, Kristi kärlek driver oss att be om förlåtelse för den sortens stolthet som gör oss hårda. Vi ber:
- A: Förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.**

Sjungen respons – ”Herre förbarma dig”.

- L: Låt oss be: Herre, vår Gud, se på denna mur som vi har byggt och som skiljer oss från dig och från varandra. Förlåt oss våra skulder. Hela oss. Hjälp oss att komma över alla splittringens murar och gör oss till ett i dig.
- A: Amen.**

Psalm eller musik Förslag: 62 eller 289

III. Låt försona er med Gud – Hör Guds ord

Första läsningen: Hesekiel 36:25–27

Halleluja (sjunges) Förslag: PoS 766, Svk 679, Ps 2000 965

Andra läsningen: 2 Kor 5:14–20

Halleluja (sjunges)

Evangelieläsning: Luk 15:11–24

Halleluja (sjunges)

Predikan

IV. Gensvar i tro – Ett försonat liv

(Muren plockas ner och stenarna läggs i form av ett kors.)

- L: Låt oss be: Näderike Gud och Fader i himlen, vi har hört att du har försonat oss med dig genom din son Jesus Kristus. Förvandla våra hjärtan av sten genom din heliga Andes kraft. Hjälp oss att bli försoningens tjänare och samlar våra kyrkor så att vi kan vara redskap för din fred i världen.

Fridshälsning

- L: Vår Herres frid vare med er alltid. Låt oss hälsa varandra med Guds frid.

Trosbekännelsen *(gärna den ekumeniska översättningen)*

- A: Vi tror på Gud, allsmäktig Fader, himlens och jordens skapare. Vi tror på Jesus Kristus, hans ende Son, vår Herre, som blev till som människa genom den heliga Anden, föddes av jungfrun Maria, led under Pontius Pilatus, korsfästes, dog och begravdes, steg ned till dödsriket, uppstod från de döda på tredje dagen, steg upp till himlen, sitter på Guds, den allsmäktige Faderns, högra sida och skall komma därifrån för att döma levande och döda. Vi tror på den heliga Anden, den heliga, universella kyrkan, de heligas gemenskap, syndernas förlåtelse, kroppens uppståndelse och det eviga livet. Amen.**

Psalm Förslag: 37, 45, 280

Under psalmen kan kollekt tas upp till Sveriges kristna råd och/eller Svenska Bibelsällskapet.

V. Gensvar i tro – Att förkunna försoning

Förbön

(Efter varje bön tänder förebedjarna sina ljus från ett centralt placerat ljus, och stannar kvar runt korset fram till den avdelning som kallas ”sändning”.)

- T 1: Allsmäktige Gud, vi tackar dig för kärlekens gemenskap. Vi prisar dig för dem som du har sänt att förkunna evangeliet till alla folk. Må din Ande i varje församling uppväcka en hunger efter enhet i dig. Låt oss be:

Sjungens respons: "Herre, hör vår bön, svara oss när vi ropar"
(Svk 681; PoS 824)

T 2: Nåderike Gud, vi ber för våra kyrkor. Där människor går vilse, för dem på den rätta vägen; då de misslyckas att förkunna ditt evangelium, förnya dem; när de är i nöd, förbarma dig över dem; när de är splittrade, återföre dem. Låt oss be:

Sjungens respons: "Herre, hör vår bön, svara oss när vi ropar"

T 3: Gud vår skapare, du har gjort oss till din avbild, se med barmhärtighet till hela din mänskliga familj; tag bort högmod och hat som smittar våra hjärtan; bryt ner murar som skiljer oss från varandra; förena oss genom kärlekens band. Låt oss be:

Sjungens respons: "Herre, hör vår bön, svara oss när vi ropar"

T 4: Heliga Ande, vi är skapade att bli ett i dig. Väck i var och en av oss din medkänsla. Ge oss kraft att arbeta för rättvisa i vår närhet och för fred i våra familjer. Lär oss hjälpa människor i nöd. Herre, vi ber att du förvandlar varje människas hjärta.

Sjungens respons: "Herre, hör vår bön, svara oss när vi ropar"

Herrens bön

**A: Vår Fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske på jorden så som i himlen.
Ge oss idag det bröd vi behöver.
Och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.
Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket. Din är makten och äran i evighet. Amen.**

VI. Kristi sändebud – försoningens tjänare

Sändning

(Förebedjare och "murbyggare" hjälper med sina ljus gudstjänstbesökarna att tända och sprida ljuslågorna vidare, gärna medan musik spelas.)

L: Vi ber till dig, barmhärtige Gud: Låt alla som söker försoning få uppleva din hjälp så att de kan förkunna dina mäktiga kärleksgärningar! Vi ber om detta i Jesu Kristi namn.

A: Amen.

L: Må välsignelsen från Gud allsmäktig, Fadern och Sonen och den heliga Anden komma över er och förbli hos er för evigt.

A: Amen.

L: Gå i Guds frid.

A: Lovad vare du Gud.

Psalm Förslag: 288

BIBLISKA KOMMENTARER OCH BÖNER FÖR DE ÅTTA DAGARNA

Dag 1 En har dött för alla - 2 Kor 5:14

Jesaja 53:4–12	Han gav sitt liv som ett försoningsoffer
Psalt 118: 1, 14–29	Gud gav mig inte i dödens våld
1 Joh 2:1–2	Kristus dog för alla
Joh 15:13–17	Att ge sitt liv för sina vänner

Kommentar

När Paulus blev omvänd till Kristus ledde det till att han fick en radikalt ny förståelse: En har dött för alla. Jesus dog inte enbart för sitt eget folk, inte heller bara för dem som tog emot hans undervisning. Han dog för alla människor, för dem som gått före, för de nu levande och för dem som skulle komma efter. I trohet till evangeliet har många kristna genom århundradena gett sina liv för sina vänner. En av dessa var fransiskanen Maximilian Kolbe, som internerades i koncentrationslägret i Auschwitz och som 1941 frivilligt gav sitt liv för att en medfånge skulle få leva.

Eftersom Jesus dog för alla, har alla dött med honom (1 Kor 5:14). Genom att dö med Kristus har vårt gamla sätt att leva blivit något för det förflutna. Vi går in i en ny existensform av överflödande liv – ett liv i vilket vi kan få uppleva tröst, tillit och förlåtelse, också idag – ett liv som fortsätter att ha mening också efter döden. Detta nya liv är livet i Gud.

Efter att ha kommit fram till denna nya förståelse drevs Paulus att förkunna de goda nyheterna om försoning med Gud. De kristna kyrkorna delar samma uppdrag att förkunna evangeliets budskap. Vi behöver fråga oss själva hur vi kan förkunna försoningens evangelium trots vår splittring.

Frågor

- Vad innebär det att säga att Jesus dog för alla?
- Den tyske prästen Dietrich Bonhoeffer skrev: "Jag är broder till en annan människa genom det Jesus gjorde för mig och med mig; den andre har blivit en broder till mig genom det som Jesus gjorde för honom." Hur påverkar detta hur vi ser på varandra?
- Vilka är konsekvenserna av detta för ekumenisk och interreligiös dialog?

Bön

Gud, vår Fader, i Jesus gav du oss den ende som har dött för alla.

Han levde vårt liv och dog vår död.

Du tog emot hans gärning och uppväckte honom till det nya livet med dig.

Låt oss, som har dött med honom, bli ett genom din heliga Ande och leva ett liv som flödar över av din gudomliga närvaro nu och för evig tid. Amen.

Dag 2 Att inte längre leva för sin egen skull – 2 Kor 5:15

Mika 6:6–8	Du har fått veta vad det goda är
Psalt 25: 1–5	Gud, min frälsnings Gud, visa mig dina vägar
1 Joh 4:19–21	Vi älskar därför att Gud först har älskat oss
Matt 16:24–26	Den som förlorar sitt liv för min skull skall finna det

Kommentar

Genom Jesu Kristi död och uppståndelse har vi befriats från att skapa vår egen livsmening och från att leva enbart genom vår egen kraft. I stället lever vi av Kristi livgivande kraft, han som levde, dog och uppstod igen för oss. När vi "förlorar" våra liv för hans skull, vinner vi det.

Profeterna var ständigt upptagna av frågorna om hur man på ett rätt sätt skulle leva inför Gud. Profeten Mika fann ett mycket tydligt svar på denna fråga: "att du gör det rätta, lever i kärlek och troget håller dig till din Gud". Författaren till psalm 25 i Psaltaren visste att vi inte kan göra detta av oss själva och ropade till Gud om vägledning och styrka.

Under de senaste åren har social isolering och ensamhet blivit viktiga frågor i Tyskland liksom i många nutida samhällen. Som kristna är vi kallade att utveckla nya former av gemensamt liv, i vilket vi delar våra förutsättningar för livet med andra och uppmuntrar till utbyte mellan generationerna. Evangeliet kallar oss att leva, inte för oss själva, utan för Kristus. Detta innebär också en kallelse att nå ut till andra och att bryta ner barriärerna av isolering.

Frågor

- På vilka sätt frestar oss vår kultur att leva för oss själva snarare än för andra?
- På vilka vägar skulle vi kunna leva för andra i våra dagliga liv?
- Vilka blir de ekumeniska konsekvenserna av kallelsen att inte längre leva för sig själv?

Bön

Gud, vår Fader, i Jesus Kristus har du befriat oss till ett liv som sträcker sig utanför oss själva.

Led oss genom din Ande och hjälp oss att leva våra liv som systrar och bröder i Kristus, han som levde, led, dog och uppstod igen för vår skull och som lever och regerar från evighet till evighet. Amen.

Dag 3 Vi bedömer inte längre någon på människors vis – 2 Kor 5:16

1 Sam 16:1, 6–7	Herren ser inte till det yttre, utan till hjärtat
Psalt 19:7–13	Herrens befallningar är klara, de gör blicken ljus
Apg 9:1–19	Saulus blir Paulus
Matt 5:1–12	Saligprisningarna

Kommentar

Att möta Kristus vänder upp och ned på allt. Paulus fick den erfarenheten på väg till Damaskus. För första gången kunde han se Jesus som den han verkligen var, världens frälsare. Han syn förändrades radikalt. Han tvingades att lägga sitt mänskliga sätt att se och döma helt åt sidan.

Att möta Kristus förändrar också vårt perspektiv. Ändå lever vi ofta kvar i det förgångna och dömer efter denna världens sätt. Vi gör anspråk på att göra saker och ting "i Guds namn" fast det i själva verket handlar om egennyttan. Genom historien, i Tyskland och i många andra länder, har både makthavare och kyrkor missbrukat sin makt och använt sitt inflytande för att uppnå orättfärdiga politiska mål.

Genom förvandlingen i mötet med Kristus svarade de kristna i Moravakyrkan (herrnhutisk) 1741, på kallelsen att inte längre betrakta någon från en mänsklig utgångspunkt. De antog en regel som innebar att "att underordna sig Kristus". Genom att underordna oss själva under Kristi lag idag, kallas vi att se andra så som Gud ser dem, utan misstroende och förutfattade meningar.

Frågor

- Hur kan jag känna igen Damaskuserfarenheter i mitt eget liv?
- Vad förändras när vi ser på andra kristna eller människor av annan tro som Gud ser dem?

Bön

Treenige Gud, du som är ursprunget och målet för allt levande.

Förlåt oss när vi bara tänker utifrån oss själva och förblindas av våra egna vanor.

Öppna våra hjärtan och våra ögon.

Lär oss att vara kärleksfulla, öppna och fyllda av nåd så att vi kan växa i den enhet som är din vilja. Dig tillhör äran och lovet, nu och i evig tid. Amen.

Dag 4 Det gamla är förbi – 2 Kor 5:17

1 Mos 19:15–26	Se dig inte tillbaka
Psalt 77:5–15	Gud är alltid trofast
Fil 3:7–14	Jag glömmer det som ligger bakom mig
Luk 9:57–62	Håll din hand vid plogen

Kommentar

Vi lever ofta kvar i det förgångna. Det kan vara nyttigt att se tillbaka och något som ofta är nödvändigt för att kunna försonas med våra minnen. Men att se sig tillbaka kan också förlama oss och hindra oss från att leva i nuet. Paulus budskap här är befriande: "det gamla är förbi."

Bibeln uppmintrar oss att behålla det som har varit i minnet, att hämta styrka ur våra minnen och att komma ihåg det goda Gud har gjort med oss. Men Bibeln uppmanar oss också att lämna det gamla, också det som var gott, för att följa Kristus och leva ett nytt liv i honom.

Många kristna kommer i år att minnas Martin Luther och andra reformatorer. Reformationen ändrade mycket i den västliga grenen av kyrkan. Många kristna gav ett hjältemodigt vittnesbörd och många förnyades i sitt kristna liv. Samtidigt är det, som Skriften visar, viktigt att inte begränsas av det som hände i det förflutna, utan hellre låta den heliga Anden öppna oss för en ny framtid, där splittringen har övervunnits och Guds folk har helats.

Frågor

- Vad kan vi lära av att tillsammans läsa historien om vår splittring och ömsesidiga misstro?
- Vad behöver förändras i vår egen kyrka för att splittringen ska kunna övervinnas och det som förenar oss kan stärkas?

Bön

Vår Herre Jesus Kristus, du är densamma igår, idag och i evighet.

Hela såren från vårt förflutna. Välsigna vår pilgrimsvandring på vägen till enhet idag och led oss in i den framtid, där du ska bli allt i alla med Fadern och den heliga Anden från evighet till evighet. Amen.

Dag 5

Något nytt har kommit – 2 Kor 5:17

Hes 36:25–27	Att ta emot ett nytt hjärta från Gud
Psalt 126	Att fyllas med glädje
Kol 3:9–17	Att förnyas i Kristus
Joh 3:1–8	Att födas i Anden

Kommentar

Paulus mötte Kristus, den uppståndne Herren, och blev en förnyad människa – precis som var och en som tror på Kristus blir förnyad. Denna nya skapelse är inte synlig för blotta ögat. Den är en trons verklighet. Gud lever i oss genom den heliga Andens kraft och låter oss få del av treenighetens liv.

Genom denna nyskapelsens handling har syndafallet övervunnits och vi har förts in i ett frälsningens förhållande till Gud. Överväldigande ting kan sägas om oss. Paulus talar om att vi är en ny skapelse. I hans uppståndelse har döden övervunnits. Ingenting kan rycka oss ur Guds hand. Vi är ett i Kristus och han lever i oss. I Kristus är vi ett kungadöme och präster (Upp 5:10) när vi tackar honom för att han har övervunnit döden så att vi kan förkunna löftet om en ny skapelse.

Detta nya liv blir synligt när vi låter det ta form och när vi lever ut det ”i innerlig medkänsla, vänlighet, ödmjukhet, mildhet och tålamod” (Kol 3:12). Detta måste också bli tydligt i våra ekumeniska relationer. I många av våra kyrkor finns det en gemensam övertygelse om att ju mer vi är i Kristus, desto närmare kommer vi varandra. Särskilt under reformationsåret 2017 påminns vi om både det som uppnåtts och om det svåra i vår historia. Kristi kärlek driver oss till ett liv som förnyade skapelser där vi aktivt söker enhet och försoning.

Frågor

- Vad är det som hjälper mig att förstå att jag är en ny skapelse i Kristus?
- Vilka steg behöver jag ta för att leva ut mitt nya liv i Kristus?
- Vilka är de ekumeniska konsekvenserna av att vara en ny skapelse?

Bön

Treenige Gud, du uppenbarar dig för oss som Fader och Skapare, som Son och Frälsare och som Ande och livgivare – och ändå är du en. Du har brutit igenom våra mänskliga gränser och förnyat oss. Ge oss ett nytt hjärta så att vi kan övervinna allt det som hotar vår enhet i dig.

Om detta ber vi i Jesu Kristi namn genom den heliga Andens kraft. Amen.

Dag 6 *Gud har försonat oss med sig - 2 Kor 5:18*

1 Mos 17:1-8	Gud instiftar ett förbund med Abraham
Psalt 98	Folken fick se Herrens seger
Rom 5:6-11	Gud har försonat oss med sig genom Jesus Kristus
Luk 2:8-14	Budskapet om en stor glädje

Kommentar

Begreppet försoning har två sidor – det är samtidigt fascinerande och skrämmande. Det attraherar oss som något vi längtar efter: inom oss själva, med varandra och mellan våra olika konfessionella traditioner. Men vi ser också priset för detta och det skrämmer oss eftersom försoning betyder att göra avkall på vår egen önskan om makt och erkännande. Genom sin nåd har Gud försonat oss med sig själv, även om vi har vänt oss bort från honom. Guds handlande går dessutom utöver detta: Gud försonar inte bara hela mänskligheten, utan också hela skapelsen med sig.

I Gamla testamentet var Gud trofast och barmhärtig mot sitt folk Israel, med vilket han hade instiftat ett förbund. Detta förbund består: "Gud tar inte tillbaka sina gåvor och sin kallelse" (Rom 11:29). Jesus, som instiftade det nya förbundet i sitt blod, var en Israels son. Våra kyrkor har alltför ofta i historien missat att lägga märke till detta. Efter förintelsen är det de tyska kyrkornas speciella uppgift att bekämpa antisemitismen. På samma sätt är det alla kyrkors kallelse att främja försoning i sina församlingar och stå emot varje form av mänsklig diskriminering, eftersom vi alla utgör en del av Guds förbund.

Frågor

- Hur uppfattar vi som kristna att vi är en del av Guds förbund?
- Vilka uttryck för diskriminering behöver våra kyrkor uppmärksamma idag i vårt samhälle?

Bön

Barmhärtige Gud, genom din kärlek har du instiftat ett förbund med ditt folk.

Ge oss kraft att stå emot varje form av diskriminering. Låt gåvan av din kärleks förbund fylla oss med glädje och inspirera oss till större enhet.

Genom Jesus Kristus, vår uppståndne Herre, som lever och regerar med dig och med den heliga Anden nu och för evig tid. Amen.

Dag 7 *Att stå i försoningens tjänst - 2 Kor 5:18-19*

1 Mos 50:15-21	Josef försonas med sina bröder
Psalt 72	Guds rike bär med sig rättfärdighet och fred
1 Joh 3:16b-21	Guds kärlek utmanar oss att ge våra liv för varandra
Joh 17:20-26	Jesus ber om enhet i sin kyrka

Kommentar

Försoningen mellan Gud och människor är nyckeln till vår kristna tro. Paulus var övertygad om att Kristi kärlek driver oss att låta Guds försoning vara bärande i livets alla förhållanden. Idag leder detta oss till att pröva våra samveten i förhållande till vår splittring. Som berättelsen om Josef visar, ger Gud alltid den nåd som behövs för att vi ska hela våra brustna relationer.

De stora reformatorerna som Martin Luther, Ulrich Zwingli och Jean Calvin, liksom många som förblev katoliker som Ignatius av Loyola, Francis de Sales samt Carlo Borromeo av Arona, försökte föra in förnyelse i den västliga kyrkan. Vad som skulle ha blivit en berättelse om Guds nåd blev genom mänsklig synd en berättelse om söndersliten enhet bland Guds folk. I en blandning av synd och krig, fördjupades en ömsesidig fiendskap och misstänksamhet genom seklerna.

Försoningens tjänst innefattar arbetet att övervinna splittringen inom kristenheten. Idag arbetar många kyrkor tillsammans i ömsesidigt förtroende och respekt. Ett positivt exempel på ekumenisk försoning är dialogen mellan Lutherska världsförbundet och Mennonitiska världskonferensen. Efter denna dialog publicerades dokumentet "Helande minnen - försoning i Kristus". De två organisationerna höll år 2010 en botgörargudstjänst tillsammans som följdes av flera försoningsgudstjänster i Tyskland och i flera andra länder.

Frågor

- Hur ser vi på behovet av att stå i försoningens tjänst i vårt eget sammanhang?
- Hur kan vi svara på detta behov?

Bön

Gud som är all godhets Gud, vi tackar dig för att du har försonat oss och hela världen med dig själv i Jesus Kristus. Ge oss, våra församlingar och våra kyrkor kraft i försoningens tjänst.

Hela våra hjärtan och hjälp oss att verka för din fred.

"Där hat råder låt mig sprida kärlek, förlåtelse där orätt sker, tro där tvivel råder, hopp där förtvivlan råder, ljus där mörker härskar, glädje där sorg råder."

Om detta ber vi i Jesu Kristi namn genom den heliga Andens kraft. Amen.

Dag 8 Att försonas med Gud - 2 Kor 5:20

Mika 4:1-5	Rättfärdighet skall råda på den yttersta dagen
Psalt 87	Härliga ting talas om Gud
Upp 21:1-5a	Gud skall skapa en ny himmel och en ny jord
Joh 20:11-18	Mötet med den uppståndne Kristus leder till ett personligt uppdrag

Kommentar

Vad skulle hända om...? Vad skulle hända om profetiorna i Bibeln verkligen blev sanna? Om kriget mellan folken tog slut och krigets vapen förvandlades till sådant som i stället ger människor liv? Hur skulle det vara om Guds rättfärdighet och fred regerade, en fred som var något annat än frånvaro av krig? Om hela mänskligheten kom tillsammans för att fira att ingen enda längre skulle vara marginaliserad? Hur skulle det se ut om det i vår verklighet inte längre fanns något lidande, inga tårar och inte längre någon död? Detta skulle vara kulmen på den försoning som Gud har upprättat genom Jesus Kristus. Detta skulle vara himlen!

Psalmer, sånger och hymner sjunger om den dag då hela den fulländade skapelsen slutligen når sitt mål, den dag då Gud "blir allt i alla". De berättar om det kristna hoppet att Guds rike kommer i sin fullhet, då lidandet förvandlas till glädje. På den dagen kommer kyrkan att uppenbaras i sin skönhet och nåd som Kristi kropp. Överallt där vi samlas i Anden för att sjunga tillsammans om Guds löftens fullbordan, kommer himlen att öppnas och vi kan börja dansa till evighetens melodi.

Precis som vi redan nu kan uppleva himmelrikets närvaro, låt oss fira detta tillsammans. Vi kan inspireras genom att dela bilder, poesi och sånger från våra olika traditioner. Dessa bidrag kan öppna rum för oss där vi får uppleva vår gemensamma tro och hoppet om Guds rike.

Frågor

- Hur föreställer du dig himlen?
- Vilka sånger, berättelser, dikter och bilder från er tradition ger en upplevelse av att vara en del av verkligheten i Guds evighet?

Bön

Treenige Gud, Fader, Son och helig Ande,

vi tackar dig för denna vecka av bön, för att vi får vara tillsammans som kristna och för att vi har fått uppleva din närvaro på olika sätt. Hjälps oss alltid prisas ditt heliga namn tillsammans, så att vi kan fortsätta att växa i enhet och försoning. Amen.

Gud ske pris! En änglaskara
lovsjunger så med röster klara,
och människor stämmer in i kör.
Se, vad glans som går från tronen,
och hör den höga lovsångstenen,
en gränslös fröjd som aldrig dör.
Vad intet öga sett
har Gud åt oss berett.
Halleluja!
Farväl du värld!
Vid Jesu hand
till himlens land ställer vi vår färd.

Sv. Ps. 632:3; PoS 743:3 efter „Wachet auf ruft uns die Stimme“ (av Philipp Nicolai 1599) - märk att originalet är svenska översättningar har ett annat slut: "Des sind wir froh, i-o, i-o, Ewig in dulci júbilo" - som bättre anknyter till tankarna i kommentaren (Ö.a.)

Den ekumeniska situationen i Tyskland

Att arbeta tillsammans i ett föränderligt samhälle

Av de 81 miljoner invånarna i Tyskland idag räknas 50 miljoner som kristna. De flesta av dem tillhör antingen den Romersk-katolska kyrkan eller en av de protestantiska landskyrkorna, som tillsammans utgör Evangeliska kyrkan i Tyskland (EKD). Även om de är små vid denna jämförelse är också "frikyrkor" och den Ortodoxa kyrkan närvarande vilket innebär att alla större kristna traditioner representerade i Tyskland idag.

För flera hundra år sedan bestod Tyskland av en mängd kungariken eller hertigdömen men de var förenade genom en gemensam kyrka. Reformationen, som bland annat leddes av Martin Luther, resulterade i en splittring inom den västliga grenen av kristenheten och slutligen till krig mellan katolska och protestantiska trupper. Freden i Augsburg (1555) gav ett temporärt slut på dessa konflikter genom beslutet att folket inom varje kungadöme eller hertigdöme skulle tillhöra den trosuppfattning som regenten hade. De som trodde på ett annat sätt tvingades att omvända sig eller flytta till ett annat område.

Denna provisoriska överenskommelse omfattade enbart lutheraner och katoliker, men inte Calvins efterföljare och anabaptisterna, vilka därför utsattes för förföljelse. Freden i Augsburg höll i drygt sex decennier fram till utbrottet av Trettioåriga kriget (1618-1648). Freden återställdes genom den Westfaliska freden som bekräftade villkoren i den Augsburgska freden. Den här gången innefattades även kalvinisterna. Som en följd av detta kom det tyska folket att leva i en regional isolering mellan konfessionerna. Konfessionell mångfald inom ett självständigt land var otänkbar och, pådrivet av fruktan för krig, växte misstro och fiendskap kraftigt mellan de olika beömmelserna.

Under 1800-talet kom andra kyrkor och samfund till Tyskland, bland dem baptister och metodister liksom gammalbekännande kyrkor (gammallutherska, gammalreformerta och gammalkatolska kyrkor). Deras framväxt var ofta resultat av inomkyrkliga proteströrelser. Detta medförde att dessa kyrkor var relativt små när det gällde medlemstal och ofta obenägna att skapa ekumeniska relationer.

Efter Andra världskriget förändrades situationen för de kristna kyrkorna i Tyskland märkbart. Omkring tolv miljoner med tysk bakgrund flydde eller utvisades från östra Europa. När de bosatte sig i Tyskland togs ingen hänsyn till vilken kristen tradition de tillhörde. Protestanter kom till katolska områden och tvärtom. Som ett resultat av detta kom protestanter och katoliker i närmare kontakt med varandra.

Den ekonomiska och industriella tillväxten efter kriget skapade en efterfrågan på arbetskraft, vilket resulterade i överenskommelser mellan den tyska regeringen och länder i medelhavsområdet kring frågan om "gästarbetare". På så sätt kom människor från Italien, Spanien, Portugal, Grekland, Jugoslavien, Marocko och Tunisien till Tyskland, vilket ökade den konfessionella och religiösa mångfalden i landet. Detta innebar särskilt en ökning av den ortodoxa närvaron i Tyskland.

Även om det till att börja med var tänkt att de skulle återvända till sina hemländer efter ett par år (därför benämningen "gästarbetare") stannade många kvar och gav sin prägel på tyskt liv och kultur. Under 1980-talet ökade antalet invandrare med tyska rötter från den tidigare Sovjetunionen. Många av dem var ortodoxa, baptister eller judar. Under de senaste åren har krig, terror och sociala oroligheter i Mellanöstern, Afrika, Afghanistan, Ukraina och många andra länder inneburit en stor ström av flyktingar. Medan de flesta av dessa flyr till närliggande regioner, är det ett ökande antal migranter som söker sin tillflykt till Tyskland och till andra europeiska länder.

I det tidigare Östtyskland spelade kyrkorna, särskilt den protestantiska kyrkan, en nyckelroll i de händelser som ledde till Berlinmurens fall (1989) och sammanbrottet för den kommunistiska regeringen. Ändå hindrade inte detta att den kristna tron förlorade sin betydelse i östra Tyskland. Den brittiska tidningen *The Guardian* gick så långt att den beskrev Östtyskland som "det mest gudlösa området på jorden". Den kommunistiska regeringens styre var på intet sätt den enda anledningen till bristen på religiositet där. Den kristna tron hade varit på nedgång i Östtyskland också innan kommunisterna kom till makten. Ateismen där är inte alls till sin natur lika aggressiv som de så kallade "nya ateisterna". I stället karaktäriseras den av en djupt rotad likgiltighet till varje slags tro. När människor i Berlin blev tillfrågade om de betraktade sig själva som troende eller icke troende, svarade en person: "Jag är varken eller, jag är normal".

Idag är Tyskland ett hem för människor med många skilda bakgrunder och med olika tro - eller ingen tro alls. Omkring en tredjedel av befolkningen tillhör någon av de protestantiska landskyrkorna inom EKD, en tredjedel är romerska katoliker och något under en tredjedel tillhör inte någon trosinriktning. 1,7 procent av befolkningen är ortodoxa kristna, ytterligare 1,8 procent är medlemmar i någon av frikyrkorna. Dessa är oftast kyrkor som har starka historiska och teologiska band med reformationen, men de har inga sådana förbindelser med staten som den romersk-katolska kyrkan och EKD. 4,9 procent av befolkningen i Tyskland är muslimer, 0,1 procent är judar.

Kyrkorna i Tyskland har ännu inte övervunnit alla sina olikheter, men de har lärt sig att arbeta tillsammans. Under den nationalsocialistiska regimen fanns det kristna som samarbetade med regeringen. Andra bjöd däremot motstånd och fängslades eller skickades till koncentrationsläger. Den gemensamma erfarenheten av att leva och lida under nazisternas diktatur förde kristna från olika traditioner närmare varandra. Idag kan de tyska kyrkorna mycket bättre samverka för att fullfölja kyrkans mission och vittna om evangeliet i ord och handling. Eftersom den Romersk-katolska kyrkan och EKD båda har så många medlemmar, svarar de för en stor del av det ekumeniska samarbetet i Tyskland.

En stor del av ekumeniken i Tyskland äger rum på gräsrotsnivå, t ex under den Evangeliska Alliansens bönevecka och Böneveckan för kristen enhet. Grannförsamlingar arrangerar ofta ekumeniska aktiviteter som bibelstudier, samtal kring teologiska ämnen, festivalfirande, skapande av gemensam hemsida. Man besöker människor som är nya i samhället och distribuerar broschyrer t ex på den lokala tågstationen med information om de kristna kyrkorna. I några områden har församlingar ingått ekumeniskt partnerskap och undertecknat en formell överenskommelse som reglerar deras samverkan. Dessa överenskommelser grundar sig vanligtvis på liknande skriftliga överenskommelser mellan ledarna för de kyrkor som berörs.

Ekumenisk samverkan äger också rum på kyrkoledarnivå. Ett exempel är att en grupp av katolska och protestantiska biskopar från EKD möts två gånger om året för att diskutera aktuella ämnen som berör kyrkorna. En annan grupp diskuterar teologiska frågor - som t ex rör frågan om mänsklig värdighet. Utöver dessa bilaterala möten, finns det också regelbundna möten mellan representanter för den ortodoxa biskopskonferensen, romersk-katolska och protestantiska biskopar samt mellan frikyrkornas samarbetsråd och EKD.

Stora kyrkliga konferenser eller samlingar för kyrkornas medlemmar är typiska drag i det tyska kristna landskapet. För katolikerna kallas de *katolska dagar* och för protestanterna *kyrkodagar*. Båda äger rum vartannat år och organiseras av Centralkommittén för tyska katoliker respektive Tyska evangeliska kyrkodagarna (DEKT). I princip är dessa först och främst samlingar för medlemmarna i respektive kyrka, men under många år har medlemmar från olika kyrkor deltagit eller inbjudits som gästtalare.

Åren 2003 och 2010 förenades alla medlemskyrkorna i Tysklands kristna råd för att organisera liknande samlingar på ekumenisk nivå som *Ekumeniska kyrkodagar*. Många frågor som är viktiga för det tyska samhället diskuterades (den globala finanskrisen, klimatförändringarna, etiska frågor rörande mänskligt liv, rättvisa osv.). Lika viktiga är de många bibelstudierna, teologiska samtal och ekumeniska gudstjänster. Att genomföra sådana samlingar, särskilt de Ekumeniska kyrkodagarna utgör ett utmärkt tillfälle för kristna i Tyskland att visa, inte bara att de fortfarande är aktiva, utan också att de är beredda att arbeta tillsammans och engagera resten av det tyska samhället i dialog.

Tysklands kristna råd

Tysklands kristna råd (*Arbeitsgemeinschaft Christlicher Kirchen, ACK*) grundades den 10 mars 1948, dvs. några månader innan Kyrkornas världsråd bildades. De grundande kyrkorna var EKD, mennoniter, baptister, metodister och den Gammalkatolska kyrkan. 1974, tio år efter det att dekretet om ekumeniken (*Unitatis redintegratio*) hade antagits under Andra Vatikanconciliet, blev den katolska biskopskonferensen medlem i Tysklands kristna råd. Även den Ortodoxa kyrkan blev medlem 1974.

Efter Tysklands återförening gick de västtyska och östtyska kyrkornas råd samman. Båda råden hade olika strukturer och medlemskap, vilket gjorde det nödvändigt att skapa en ny ekumenisk organisation med nya stadgar. Idag har ACK 17 medlemskyrkor. Dessutom har sex kyrkor gäststatus och fyra ekumeniska organisationer observatörsstatus.

Under de första ekumeniska kyrkodagarna i Berlin 2003, firade representanter för alla medlemskyrkor inom ACK en ekumenisk gudstjänst och undertecknade *Charta Oecumenica* som hade tagits fram av Europeiska kyrkokonferensen och Europeiska biskopskonferensen inom den Romersk-katolska kyrkan.⁵ ACK publicerade också sin egen text med reflektioner kring vad *Charta Oecumenica* innebär i den tyska kontexten och hur *Charta* skulle kunna tillämpas praktiskt i Tyskland.

Under den andra ekumeniska kyrkodagen i München 2010, hölls en "Ekumenisk skapelsedag". Det var ett sätt följa upp en av uppmaningarna i *Charta Oecumenica*. Skapelsedagen hade som mål att både vara ett ekumeniskt vittnesbörd om vår tro att Gud är skaparen och att påminna oss om vår gemensamma uppgift att bevara Guds skapelse. Den ekumeniska skapelsedagen kommer att firas den första fredagen i september varje år. Det första firandet av skapelsens dag arrangerades av ACK i en ortodox kyrka i Brühl. Idag firas skapelsedagen i städer över hela Tyskland. ACK uppmanar alla tyska kristna att fira denna dag och ger ut förslag till gudstjänster och annat material i god tid före september månad, så att man kan använda sig av detta när man planerar sitt eget firande.

Ett annat ämne som ACK har ägnat mycket tid och diskussioner åt är dopet. År 2007 undertecknade elva medlemskyrkor en överenskommelse om gemensamt erkännande av dopet. Fem medlemmar i det kristna rådet kände sig förhindrade att skriva under, bland dem mennoniterna och baptisterna. Sedan dess har ACK fortsatt att arbeta med frågor om dopet. Ämnet diskuterades under ACK:s generalförsamling och en öppen konferens hölls i mars 2014. ACK höll också en konsultation tillsammans med Ekumeniska rådet i Finland kring samma ämne.

⁵ Dokumentet kan laddas ner och beställas från Sveriges kristna råd, <http://www.skr.org/produkt/charta-oecumenica/>.

Artiklarna 10 och 11 i *Charta Oecumenica* rekommenderar intensifierad dialog med representanter för den judiska tron och de uppmuntrar också till möten mellan kristna och muslimer. Som en följd av detta har ACK arbetat tillsammans med en judisk och två muslimska organisationer i ett initiativ som kallas "*Weißt du, wer ich bin?*" ("Vet du vem jag är?"). Detta initiativ erbjöd råd och finansiellt stöd för att uppmuntra människor från de tre religionerna att lära känna varandra och engagera sig i gemensamma projekt på gräsrotsnivå. En ung muslimsk kvinna anställdes för att samordna detta. Bidrag gavs också av tyska och europeiska statliga institutioner.

ACK har också arbetat mycket med dokumentet *Kristet vittnesbörd i en mångreligiös värld*⁶ och har satt upp en arbetsgrupp för att samordna arbetet kring detta ämne. År 2014 hölls en konferens som gav representanter för medlemskyrkorna i ACK och Evangeliska alliansen (EA) i Tyskland tillfälle att diskutera frågor rörande vittnesbörd och interreligiös dialog. Ett resultat av detta har blivit att EA och ACK har utvecklat djupare förbindelser och EA har ansökt om att förena sig med ACK med observatörsstatus.

Ekumeniska utmaningar

En av de viktigaste ekumeniska utmaningarna som Tyskland står inför är att skapa en plattform där de kyrkor som har färre medlemmar kan möta de två större kyrkorna ansikte mot ansikte. Den Romersk-katolska kyrkan och EKD har ungefär samma storlek och likartade resurser till sitt förfogande. Därför är deras samverkan naturlig och täcker en bred mångfald av ämnen – allt från interkonfessionell vigsel till frågor som rör förhållandeet mellan kyrka och stat. Ofta arbetar de emellertid tillsammans på en strikt bilateral nivå, vilket innebär att andra kyrkor, men även ACK självt, inte deltar i dessa ekumeniska samtal. Mot bakgrund av att det finns fler än två kyrkor i Tyskland är några av ACK:s centrala uppgifter att uppmuntra och göra det möjligt för multilaterala samtal och samverkan.

En annan utmaning är den frustration som många människor, särskilt de som har arbetat under lång tid på gräsrotsnivå, känner när de inte kan se några framsteg i de ekumeniska samtalen. Denna frustration blir mest tydligt när det gäller att dela Herrens måltid över de konfessionella gränserna, det som kallas eukaristisk gemenskap. I Tyskland finns det ett stort antal gifta par som tillhör olika kyrkor. De inte bara längtar efter att få ta emot nattvarden tillsammans, utan många känner också djupt att den ekumeniska rörelsen skulle kunna bära mer frukt än den gör. De är missnöjda när de ser stagnation i stället för djärva steg framåt.

Många människor i Tyskland idag saknar verklig kunskap om kristen tro och tycks inte vara intresserade att förstå eller bry sig om den. Om kyrkorna tar sin uppgift på allvar, att "gå ut och göra alla folk till lärjungar" (Matt 28:19) borde det vara en prioritet för dem att möta dessa människor i dialog. I stället för att ta itu med denna utmaning var för sig, borde kyrkorna möta denna fråga tillsammans, lära av varandras erfarenheter och uppmuntra varandra. Att fokusera på den gemensamma tron kan stärka banden mellan kyrkorna. Att försöka att tillsammans förmedla den kristna tron på ett begripligt sätt kan dessutom leda till att kyrkorna själva får en djupare förståelse av sin egen tro. 500-årsminnet av reformationen kan ses som en möjlighet att påminna människor – både kristna och icke-troende – om vad den kristna tron handlar om: Guds kärlek i Kristus till oss människor och till hela skapelsen. Det är därför som kyrkorna i Tyskland har beslutat att göra detta jubileum till ett firande av Jesus Kristus ("*Christusfest*").

⁶ Dokumentet kan laddas ner från Sveriges kristna råd, <http://www.skr.org/produkt/kristet-vittnesbord-i-en-mangreligios-varld/>.

Böneveckan för kristen enhet – tidigare teman

1968 användes för första gången ett material som producerats tillsammans av Kyrkornas världsråd Faith and Orderkommission och det Pävliga rådet för kristen enhet.

- 1968 **Gud skall få pris och ära** (Ef 1:14)
- 1969 **Kallad till frihet** (Gal 5:13)
Förberedelsemöte hölls i Rom, Italien
- 1970 **Vi är Guds medhjälpare** (1 Kor 3:9)
Förberedelsemöte hölls i klostret i Niederaltaich, Västtyskland
- 1971 **Gemenskap från den heliga Anden** (2 Kor 13:13)
- 1972 **Ett nytt bud ger jag er** (Joh 13:34)
Förberedelsemöte hölls i Genève, Schweiz
- 1973 **Herre, lär oss att be** (Luk 11:1)
Förberedelsemöte hölls i klostret i Montserrat, Spanien
- 1974 **För att alla tungor skall bekänna att Jesus Kristus är Herre** (Fil 2:1–13)
Förberedelsemöte hölls i Genève, Schweiz
- 1975 **Guds vilja: att sammanfatta allt i Kristus** (Ef 1:3–10)
Material från en grupp i Australien; förberedelsemöte hölls i Genève, Schweiz
- 1976 **Vi skall bli lika honom** (1 Joh 3:2)
Material från Karibiska kyrkorådet; förberedelsemöte hölls i Rom, Italien
- 1977 **Fasthet i hoppet** (Rom 5:1–5)
Material från Libanon under inbördeskriget; förberedelsemöte hölls i Genève, Schweiz
- 1978 **Inte längre främlingar** (Ef 2:13–22)
Material från en ekumenisk grupp i Manchester, England
- 1979 **Tjäna varandra till Guds ära** (1 Pet 4:7–11)
Material från Argentina; förberedelsemöte hölls i Genève, Schweiz
- 1980 **Låt ditt rike komma** (Matt 6:10)
Material från en ekumenisk grupp i Berlin, Östtyskland; förberedelsemöte hölls i Milano, Italien
- 1981 **En ande – många gåvor – en kropp** (1 Kor 12:3b–13)
Material från Graymoorfäderna, USA; förberedelsemöte hölls i Genève, Schweiz
- 1982 **Må alla finna sitt hem hos dig** (Ps 84)
Material från Kenya; förberedelsemöte hölls i Milano, Italien
- 1983 **Jesus Kristus – världens liv** (1 Joh 1:1–4)
Material från en ekumenisk grupp på Irland; förberedelsemöte hölls i Céligny (Bossey), Schweiz
- 1984 **Kallade att bli ett genom vår Herres kors** (1 Kor 2:2 och Kol 1:20)
Förberedelsemöte hölls i Venedig, Italien
- 1985 **Från död till liv genom Kristus** (Ef 2:4–7)
Material från Jamaica; förberedelsemöte hölls i Grandchamp, Schweiz
- 1986 **Ni skall bli mina vittnen** (Apg 1:6–8)
Material från Jugoslavien (Slovenien); förberedelsemöte hölls i Jugoslavien
- 1987 **Förenade i Kristus – en ny skapelse** (2 Kor 5:17–6:4a)
Material från England; förberedelsemöte hölls i Taizé, Frankrike
- 1988 **Guds kärlek fördriver rädslan** (1 Joh 4:18)
Material från Italien; förberedelsemöte hölls i Pinerolo, Italien
- 1989 **Att bygga gemenskap – en enda kropp i Kristus** (Rom 12:5–6a)

- Material från Kanada; förberedelsemöte hölls i Whaley Bridge, England
- 1990 **Att de alla skall bli ett [...] då skall världen tro** (Joh 17)
Material från Spanien; förberedelsemöte hölls i Madrid, Spanien
- 1991 **Prisa Herren, alla folk!** (Ps 117 och Rom 15:5–13)
Material från Tyskland; förberedelsemöte hölls i Rotenburg an der Fulda, Västtyskland
- 1992 **Jag är med er alla dagar [...] Gå därför ut** (Matt 28:16–20)
Material från Belgien; förberedelsemöte hölls i Brügge, Belgien
- 1993 **Att bära Andens frukter för kristen enhet** (Gal 5:22–23)
Material från Zaire; förberedelsemöte hölls nära Zürich, Schweiz
- 1994 **Guds husfolk – kallade att vara ett hjärta och en själ** (Apg 4:23–37)
Material från Irland; förberedelsemöte hölls i Dublin, Irland
- 1995 **Koinonia: Gemenskap med Gud och med varandra** (Joh 15:1–17)
Material från Faith and Order; förberedelsemöte hölls i Bristol, England
- 1996 **Se, jag står vi dörren och bultar** (Upp 3:14–22)
Material från Portugal; förberedelsemöte hölls i Lissabon, Portugal
- 1997 **Jag ber er på Kristi vägnar: Låt försona er med Gud** (2 Kor 5:20)
Material från Nordiska ekumeniska rådet; förberedelsemöte hölls i Stockholm, Sverige
- 1998 **Anden stöder oss i vår svaghet** (Rom 8:14–27)
Material från Frankrike; förberedelsemöte hölls i Paris, Frankrike
- 1999 **Han skall bo bland dem och de skall vara hans folk** (Upp 21:1–7)
Material från Malaysia; förberedelsemöte hölls i klostret i Bose, Italien
- 2000 **Välsignad är Gud som har välsignat oss i Kristus** (Ef 1:3–14)
Material från Mellanösterns kristna råd; förberedelsemöte hölls i La Verna, Italien
- 2001 **Jag är vägen, sanningen och livet** (Joh 14:1–6)
Material från Rumänien; förberedelsemöte hölls i Vulcan, Rumänien
- 2002 **Ty hos dig är livets källa** (Ps 36:5–9)
Material från CEEC och CEC; förberedelsemöte hölls nära Augsburg, Tyskland
- 2003 **Denna skatt har jag i lerkärl** (2 Kor 4:4–18)
Material från Argentina; förberedelsemöte hölls i Los Rubios, Spanien
- 2004 **Min frid ger jag er** (Joh 14:23–31; Joh 14:27)
Material från Aleppo, Syrien; förberedelsemöte hölls i Palermo, Sicilien
- 2005 **Kristus, kyrkans grund** (1 Kor 3:1–23)
Material från Slovakien; förberedelsemöte hölls i Piestaný, Slovakien
- 2006 **Där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem** (Matt 18:18–20)
Material från Irland; förberedelsemöte hölls i Prosperous, Co. Kildare, Irland
- 2007 **De döva får han att höra och de stumma att tala** (Mark 7:31–37)
Material från Sydafrika; förberedelsemöte hölls i Faverges, Frankrike
- 2008 **Be ständigt** (1 Thess 5:(12a) 13b–18)
Material från USA; förberedelsemöte hölls i Graymoor, Garrison, USA
- 2009 **Att de må bli ett i min hand** (Hes 37:15–28)
Material från Korea; förberedelsemöte hölls i Marseille, Frankrike
- 2010 **Ni skall vittna om allt detta** (Luk 24:48)
Material från Skottland; förberedelsemöte hölls i Glasgow, Skottland
- 2011 **Enade i apostlarnas undervisning, gemenskap, brödbrytande och bön** (Apg 2:42)
Material från Jerusalem; förberedelsemöte hölls i Saydnaya, Syrien
- 2012 **Kristi seger förvandlar** (1 Kor 15:5–58)
Material från Polen; förberedelsemöte hölls i Warszawa, Polen

- 2013 **Vad begär Gud av oss?** (Mik 6:6–8)
Material från Indien; förberedelsemöte hölls i Bangalore, Indien
- 2014 **Är Kristus delad?** (1 Kor 1:1–17)
Material från Kanada; förberedelsemöte hölls i Montréal, Kanada
- 2015 **Ge mig något att dricka** (Joh 4:7)
Material från Brasilien; förberedelsemöte hölls i São Paulo, Brasilien
- 2016 **Kallade att förkunna Guds storverk** (1 Petr 2:9–10)
Material från Lettland; förberedelsemöte hölls i Riga, Lettland
- 2017 **Försoning - Kristi kärlek lämnar oss inget val** (2 Kor 5:14–20)
Material från Tyskland; förberedelsemöte hölls i Wittenberg, Tyskland

Nyckelår för böneveckans historiska framväxt

- c. 1740 In Scotland a Pentecostal movement arose, with North American links, whose revivalist message included prayers for and with all churches.
- 1820 The Rev. James Haldane Stewart publishes "Hints for the General Union of Christians for the Outpouring of the Spirit".
- 1840 The Rev. Ignatius Spencer, a convert to Roman Catholicism, suggests a 'Union of Prayer for Unity'.
- 1867 The First Lambeth Conference of Anglican Bishops emphasizes prayer for unity in the Preamble to its Resolutions.
- 1894 Pope Leo XIII encourages the practice of a Prayer Octave for Unity in the context of Pentecost.
- 1908 First observance of the 'Church Unity Octave' initiated by the Rev. Paul Wattson.
- 1926 The Faith and Order movement begins publishing "Suggestions for an Octave of Prayer for Christian Unity".
- 1935 Abbé Paul Couturier of France advocates the 'Universal Week of Prayer for Christian Unity' on the inclusive basis of prayer for "the unity Christ wills by the means he wills".
- 1958 Unité Chrétienne (Lyons, France) and the Faith and Order Commission of the World Council of Churches begin co-operative preparation of materials for the Week of Prayer.
- 1964 In Jerusalem, Pope Paul VI and Patriarch Athenagoras I prayed together Jesus' prayer "that they all may be one" (John 17).
- 1964 The Decree on Ecumenism of Vatican II emphasizes that prayer is the soul of the ecumenical movement and encourages observance of the Week of Prayer.
- 1966 The Faith and Order Commission of the World Council of Churches and the Secretariat for Promoting Christian Unity [now known as the Pontifical Council for Promoting Christian Unity] begin official joint preparation of the Week of Prayer material.
- 1968 First official use of Week of Prayer material prepared jointly by Faith and Order and the Secretariat for Promoting Christian Unity (now known as the Pontifical Council for Promoting Christian Unity).
- 1975 First use of Week of Prayer material based on a draft text prepared by a local ecumenical group. An Australian group was the first to take up this plan in preparing the 1975 initial draft.
- 1988 Week of Prayer materials were used in the inaugural worship for The Christian Federation of Malaysia, which links the major Christian groupings in that country.
- 1994 International group preparing text for 1996 included representatives from YMCA and YWCA.

- 2004 Agreement reached that resources for the Week of Prayer for Christian Unity be jointly published and produced in the same format by Faith and Order (WCC) and the Pontifical Council for Promoting Christian Unity (Catholic Church).
- 2008 Commemoration of the 100th anniversary of the Week of Prayer for Christian Unity. (Its predecessor, the Church Unity Octave, was first observed in 1908).